

Kancelaria Adwokacka
adw. Krzysztof Uczkiewicz

50-300 Wrocław, ul. Jedności Narodowej 118/2

Tel./fax: (48) 372 58 79

Tel. kom.: 603 765 694

e-mail: *krzysztof.uczkiewicz@wp.pl*

REGON: 930767138

NIP: 914-108- 81-25

Nr rach. w PKO BP II O/Wrocław:

89 1020 5226 0000 6102 0192 4265

Wrocław, 9 marca 2015 r.

Trybunał Konstytucyjny
w Warszawie

Sygn. akt:

Ts. 34/15

Skarżąca: M   T

Uczestnicy: 1) Sejm Rzeczypospolitej Polskiej
2) Prokurator Generalny

U z u p e ł n i e n i e
skargi konstytucyjnej

I. Wykonując zarządzenie sędziego Trybunału Konstytucyjnego Leona Kieresa z dnia 27 lutego 2015 r., które zostało mi doręczone w dniu 2 marca br., działając w imieniu i z upoważnienia skarżącej u z u p e ł n i a m swoją skargę konstytucyjną z dnia 3 lutego 2015 r. w sposób następujący:

1. Skarżąca zarzuca, iż na skutek wskazanych w skardze decyzji administracyjnych oraz wyroków sądów administracyjnych obu instancji, naruszone zostało jej prawo do sądu w rozumieniu art. 45 ust 1 Konstytucji, a to poprzez odebranie jej prawa domagania się kontroli sądowej decyzji administracyjnych w sprawach dot. bezpośrednio jej interesu prawnego w rozumieniu art. 28 k.p.a. Stało się tak na skutek użytego za podstawę prawną tych aktów restrykcyjnego zapisu art. 41 ust. 2 prawa geologicznego i górniczego, który wyklucza uznanie za stronę w postępowaniu koncesyjnym innych osób, niż wymienione w tym przepisie ustawy szczególnej, nawet wówczas, gdy

przedmiot postępowania koncesyjnego dotyczy bezpośrednio ich interesu prawnego. W świetle przywołanych w skardze decyzji oraz wyroków sądów administracyjnych skarżąca nie miała prawa bronić swojego bezspornego interesu prawnego ani w postępowaniu koncesyjnym ani na drodze sądowo-administracyjnej. Skarżąca upatruje w tym oczywiste naruszenie prawa podmiotowego określonego w art. 45 ust. 1 Konstytucji RP.

2. Skarżąca zarzuca, iż kwestionowany przepis prawa geologicznego i górniczego otwarcie przeczy zasadzie równości stron w rozumieniu art. 32 ust. 1 Konstytucji RP. W postępowaniu koncesyjnym, o tym kto będzie stroną postępowania decyduje w istocie nie prawo, a nawet nie wola organu, lecz wola samego wnioskodawcy, gdyż to on w swoim wniosku koncesyjnym wyznacza granice obszaru górniczego w rozumieniu art. 41 ust 2 p.g.g. Wnioskodawca może dowolnie zaprojektować granice obszaru górniczego i ta propozycja wiąże organ przy ustalaniu kręgu podmiotów będących stronami postępowania, niezależnie od tego, czy przedłożony przez przedsiębiorcę projekt obszaru będzie się pokrywał z obszarem górnicznym faktycznie ustalonym w późniejszej decyzji koncesyjnej. Nierówność stron jest tu wyraźnie i bezdyskusyjnie widoczna; poza tym widać z daleka, że kwestionowany przepis bezzasadnie (na tle art. 28 k.p.a.) wyklucza inną jeszcze kategorię podmiotów, a mianowicie właścicieli i posiadaczy nieruchomości położonych w granicach terenu górniczego, a więc powierzchni, na którą rozciąga się negatywne, czy wręcz szkodliwe oddziaływanie koncesjonowanej działalności górniczej (por. definicja „terenu górniczego” w art. 6 ust. 2 p. 15 p.g.g.).

Zaskarżony przepis programuje wprost nierówność stron oddając decydującą przewagę przedsiębiorcy ubiegającemu się o koncesję, z krzywdzącym i nie dającym się zaakceptować upośledzeniem pozycji podmiotów narażonych na szkodliwe skutki koncesjonowanej działalności górniczej lub geologicznej przedsiębiorcy.

3. Skarżąca zarzuca, iż ograniczenie podmiotowe wynikające z zaskarżonego przepisu art. 41 ust. 2 p.g.g. wymierzone jest wprost w gwarancje ochrony własności indywidualnej, które daje jej Konstytucja RP w przepisach art. 64 ust 2 i 3. Przeciwwstawiając się wnioskowi o koncesję na odkrywkową działal-

ność górnica w bezpośrednim sąsiedztwie swojej nieruchomości skarżąca broni swych praw właścicielskich. W toku postępowania koncesyjnego jak również przed sądami administracyjnymi skarżąca wykazywała, iż projektowana działalność górnica polegająca na odkrywkowej eksploatacji złoża granitu z użyciem materiałów wybuchowych stwarza bezpośrednie zagrożenie nie tylko dla jej siedliska, lecz również dla zdrowia i życia mieszkańców jej nieruchomości, przyległej do spornego obszaru górniczego. Odmowa przyznania mojej klientce praw strony w tym postępowaniu otwarcie przeczy pow. gwarancjom konstytucyjnym, a przy tym narusza istotę prawa własności w rozumieniu ust. 3 art. 64 Konstytucji RP.

4. Opisane wyżej naruszenia praw podmiotowych mojej klientki, które implikuje i wprost wymusza zaskarżony przepis art. 41 ust. 2 prawa geologicznego i górniczego, nie dają się pogodzić z zasadami demokratycznego państwa prawa w rozumieniu art. 2 Konstytucji RP, skoro dopuszczają, czy nawet po prostu zakładają z góry, brak jakiegokolwiek możliwości obrony zagrożonych praw, w tym w szczególności praw chronionych Konstytucją, przez ich podmioty.

Powyższe uwagi dopełniają zawartość przywołanej na wstępie skargi konstytucyjnej z 3 lutego br., którą w imieniu skarżącej w całej rozciągłości podtrzymuję i popieram.

II. Załączam dodatkowy egzemplarz skargi wraz z załącznikami.-

Pełnomocnik skarżącej

Adwokat

Krzysztof Uczkiewicz

Załączniki:

1/ 4 egz. pisma

2/ opis skargi z zał. (8 szt.)